

Götheborg och Lundby den 14 Martii 1835

Demoiselle Emma Ericsson

Med detsamma som jag aflägger min ödmjuka tacksägelse för bevisad godhet under mitt sista vistande i Warberg, torde jag äfven våga nämna, det denna resan dit blifvit företagen egenteligen med avseende på Mamselle. Fastän ingenting vid tillfället yttrades som närmare tillkännagaf min afsigt, blef jag likväl, sedan jag haft den äran att se och samtala med Mamsell, hos mig sjelf bestämd; Och i anledning häraf, jemte den kännedom jag derförinnan om Mamsell äger, tager jag mig härmed friheten att utan ytterligare uppskof, uppenbara och frambära mitt hjertas önskan och begäran som är: att som maka blifva med Mamsell förenad ! - Sedan Mamsell varit så god och tagit saken i öfvervägande, torde jag ödmjukast få utbedja mig, ju förr dess heldre, Mamsells yttrande.

Resan hem ifrån Warberg gick väl. Wid pass en timme sedan Brodren Rahnberg och jag tagit afsked af Herrskapet lemnade vi Staden och ankommo till Kongsbacka omkring Klockan 7 om aftonen, der vi blefvo qvar öfver natten. Wid samma tid i går afton hunno vi Lundby sedan vi under resan gjordt ett kort besök, dels på mitt blifvande Boställe Räfvekärr och dels i Götheborg. Idag klockan 10 f.m. begaf sig Brodren Rahnberg härifrån till Prestgårde.

Om min Wördnad för Mamsells Pappa, Herr Tullförvaltaren, torde jag kanske få anhålla, med detsamma jag har äran teckna

Mamsell Ericssons tillgifne och ödmjuka Tjenare

H A Nordholm

Warberg den 20. Mars 1835

Herr Pastor Nordholm!

Till svar å Herr Pastorns bref, hvilket jag i söndags emottog, får jag försäkra att jag af detsamma finner mig mycket hedrad och, då äfven Herr Pastorn för mig ej är alldeles obekant, så tror jag mig utan tvekan kunna svara Ja.

Sedan detta löfte är gifvet, önskar jag innerligt att rätt kunna motsvara detta förtroende och blifva en god Maka, ty någon annan förmögenhet har jag ej att medföra, hvilket jag också anser mig skyldig att nämna, ehuru jag ej tror att Herr Pastorn derpå gör något avseende.

Pappa, som gillar denna förbindelse, ber om sin hjertliga helsning.

Med högaktning och tillgifvenhet teknar

Emma B Erikson

Götheborg och Lundby d. 28 Martii 1835

Hjertligt älskade Mamsell Ericsson

Mamsells glädjande Brev af den 20 dennes har jag just nu på stunden emottagit och skyndar att endast med några få ord skrifva, för att åtminstone underrätta derom, att det är framkommet. Orsaken, hvarför det så sent blifvit afhämtadt från Post=Contoiret, vill jag med nästa post underrätta. Nu får jag dertill icke tid, om jag före postens afgang skall få dessa rader afsända och inlemnade.

Sedan nu genom Mamsells Bref såsom svar å min önskan och begäran, oss emellan nu närmare förbindelse till det hufvudsakligen är ingången, torde Mamsell icke ogunstigt upptaga, det jag proponerar att tilltalan oss emellan hädanefter blir det förtroliga: Du! Utan att härpå afbida svar, nyttjar jag det nu genast. Du tager detta väl icke illa upp. - Att ytterligare besvara ditt hjertligt härkomna Bref, får jag icke heller nu tid, af orsak som förut är nämnd. Men om Herren förlänar lif och hälsa, vill jag fullgöra detta med nästa Post. HERren allena göre oss med hvarandra sälla och befrämje vårt väl för tid och Evighet!!! Om som vi önska och hoppas, HAN behagar låta oss lefva tillsammans.

Jag måste afbryta; tiden till Postens afgang är förhanden, ursäkta, ursäkta!

Var god frambär min vördnadsfulla hälsning till Din Pappa, Herr Tullförvaltaren, och tacka Du honom tills vidare å mina vägnar för Hans gunstiga bifall.

Förblifver din hjertligt tillgifne och älskande Wän

H.A.Nordholm

P.S. från Herrskapet på Prestgårde kan jag hälsa, jag var der i går och Brodren Rahnberg reste med till Götheborg och begav sig härifrån Lundby i dag kl 9 f.m.

Nordholm

Götheborg och Lundby den 31 Martii 1835.

Min älskade Emma!

Då jag i Lördags i hast skref till Dig, nämnde jag mig vilja med nästa Post underrätta om orsaken, hvarför ditt Bref så sent avhämtades från Götheborgs PostContoir. Utan utredning häraf skulle det kanske synas röja någon liknöjdhet å min sida, alldenstund jag från Dig väntade Bref och tagit mig friheten begära att ju förr dess heldre erhålla det. Jag föreställde mig tillika såsom en möjlighet, att Du dermed af betänkande skulle kunna dröja; men när Du nu funnit dig vid saken, och så derpå straxt svarat, har Du derigenom hos mig än ytterligare höjt ditt värde. Men jag får vidare nämna, att jag uppdragit åt en Skolgosse, Prostinnan Bohlins Son i Myckleby, som hos mig har spisdag Lördag och Söndag, att medtaga min Post hvarje Lördag, då han utkommer till Lundby. Lördagen den 21 medhade han Tidningarne, men ej något Bref. Förmodligen har ditt Bref ankommit på eftermiddagen, och således blifvit qvarliggande. Onsdagen, Marie Bebudelse Dag, hade jag ej något bud till Staden, och om Thorsdags Morgonen den 26 reste jag tidigt bort, för att, som jag en gång om året plägar, besöka min gamla Mor och mina Syskon på Oroust, ehuru en uppväxande storm, som syntes göra öfverfarten vid Svanesund äfventyrlig, inskränkte min resa endast till ett besök på Prestgårde, och jag återvände dagen derpå i sällskap med Brodren Rahnberg, som i angelägenheter reste till Götheborg och lofvade att på Post=Contoiret efterfråga Bref, och, om sådana funnes, medhafva dem till Lundby, dit han skulle ankomma om aftonen. Men då Rahnberg icke fann mitt namn på de uthängda chartorna, lät han sig dermed nöja, och således blef ditt Bref äfven för den gången qvar. Först på eftermiddagen den 28 medförde förenämnde Bohlin ditt glädjande Bref. Detta är hvad jag upplysningsvis och till mitt urskuldande velat anföra.

Några Ord torde jag böra tillägga i af seende på en delaf ditt kärkomna Brefs innehåll. Sedan Du, min älskade Emma! gifvit ditt löfte, "önskar Du innerligen att rätt kunna motsvara detta förtroende och blifva en god Maka". Du kan icke föreställa Dig, huru jag innerligen önskar att blifva för Dig detsamma. Dessa våra beslut, som nyligen äro fattade, äro af mycken vigt; men HERren, som är stiftaren af det stånd, hvartill vi beslutat oss, hoppas vi, äfven på oss bevisar sin godhet! --- Likaså anser Du dig skyldig att nämna "det Du ej har någon förmögenhet att medföra". Derpå, som Du sjelf tror, gör jag icke afseende, emedan jag endast gör avseende på din personliga förmögenhet. Å min sida får jag i för föreberörda afseende tillägga, att jag icke heller har några härligheter att bjuda på; men jag tror mig tvertom uti dig finna ett sällskap uti det av mig värderade enkla och okonstlade lefnadssättet. Och, om jag icke kan skryta af någon förmögenhet, så har jag åtminstone inga skulder, och det nödvändigaste, som tillhör ett tarfligt hushåll, har jag under de fem åren jag haft egen hushållning sökt förskaffa mig.

Jag önskade att snart kunna lofva dig ett besök i Warberg. Men, min kära Emma! åtminstone vet jag icke för närvarande när eller huru jag skall kunna slita mig ut av Labyrinthen av mina mångfaldiga göromål, som hopa sig öfver mig i avseende till min förestående flyttning från Pastoratet; ty jag har arrenderat sista Nådåret af min företrädares Enka på Räfvekärr, och måste således flytta dit till nästa Maji. Innan flyttningen sker måste Pastorsarchivet härstädes ytterligare ordnas, Årets Nattvarsbarn undervisas och admitteras, Längder omskrifvas, Räkenskaper och Redovisningar uppgöras, en auction på några hästar och kor, åkerredskap och något lösörebo, som i Räfvekärr blir öfverflödigt ombestyras, förutom de många göromål, som Embetsutöfningen och Pastoratvården nästan dagligen kräfver. Af min försupne Embetsbroder, Comm. Hagman, kan jag ej påräkna något biträde, utan snarare hinder. Under de 2.ne dagarne jag förleden vicka var borta, hade han tagit sig friheten utfärda en olaglig lysningsedel, som jag vid Tufve Kyrka förleden Söndag måste inhibera; Och dessutom väntar han hvarje dag början af den honom på 6 månader ådömda suspension för fylleri. Jag skulle emellertid önska att April månad och början af Maji voro välgångna. Jag fruktar mycket, att jag icke får tid i April att resa; ty Nattwardsbarnen upptaga 2.ne dagar i veckan både för- och eftermiddag, derjemte Passionspredikningar m.m. -

Detta Bref, som bär många märken af brådska och förhastande, det Du torde vara snäll ursäkta, får jag nu sluta. Dig önskas emellertid allt godt af den Allgode! Ware sällhet och Wälsignelse städse med Dig! önskas Dig af denne som är med sina tankar ofta i Warberg hos Dig, och förblifver

Din uppriktige och tillgifne

H.A.Nordholm

P.S. Emma! Du är väl så god och hälsar på mig snart med ett litet Bref, beder

Din Henric

Götheborg och Lundby den 31 Martii 1835.

Högädle Herr Tullförvaltare!

För en liten tid sedan tog jag mig friheten att skrifva till Herr Tullförvaltarens Doter, Mamsell Emma, och framställa en begäran, som är genom Mamsell Herr Tullförvaltaren meddelad, och öfver hvilken jag haft den äran att mottaga ett önskadtt svar, innefattande tillika underrättelsen om Herr Tullförvaltarens gunstiga bifall, för hvilket jag härmed allerödmjukast aflägger min hjertliga tacksägelse; och denna tacksägelse vill jag beledsaga med den innerliga önskan, att den förbindelse, som är i fråga, måtte blifva äfven Herr Tullförvaltaren till framgen tillfredsställelse och glädje.

Det torde äfven åligga mig att nämna, det jag icke har någon rikedom, till hvars begagnande jag kan inbjuda Mamsell Ericsson, men om HERren förlänar lif och hälsa, samt afböjer olyckshändelser, har jag det hoppet till samme Herre att Han medelst min Embetsbefattning och ett eftertänksamt användande af tillgångarna låter oss beredas en nödtorftig utkomst.

Den Comministration som jag tillträder inom Fässbergs Pastorat är väl en bland Stiftets mindre, men torde hända ändå något mera gifvande än den i allmänhet anses att vara. Och om vår församlings borgerliga lagar komma att äga bestånd, torde med tiden antingen någon större dylik Post kunna vinnas eller ock något litet Pastorat, sedan jag hunnit att fullborda den Pastoral-Examen, hvartill jag med disputationsprofvet's afläggande redan gjordt en början.

För bevisad godhet under mitt sista besök i Warberg, aflägger jag härmed min innerliga tacksägelse; och väntar jag mycket derpå, att jag skulle kunna binda mig några dagars ledighet för att åter kunna förnya detta besök.

Med Högaktning och förtroende, har äran framlefva
Högädle Herr Tullförvaltaren

Ödmjukaste Tjenare
H.A.Nordholm

Warberg den 6 April 1835.

Min älskade Nordholm!

Att jag hyste någon tvekan om hjertligheten af din böjelse, då mitt brev så länge blef obesvaradt; vill jag ej neka; dock är jag nu genom Ditt sista brev, för hvilket jag innerligen tackar; fullt öfvertygad om mitt misstag och längtar endast att snart få se Dig här; på det vi må bli mera bekanta med hvarandra. Det förefaller mig så underligt att skrifva så här, som vi redan vore gamla vänner. Men då jag finner att det för Dig är en omöjlighet, att kunna komma hit i denna månaden, så vill jag nu i mina brev vara så sann och uppriktig, att Du genom dem skall lära känna mig. Redan i mitt första brev ville jag säga Dig huru svårt det blir mig, att lämna min stackars blinda Pappa; men då jag nämnde detta för honom; bad han mig ej skrifva derom, utan sade sig vilja muntligen, sjelf göra Dig det förslag, att han emot betalning få bo hos oss; likväl ville han att vi bägge skulle bättre känna hvarann, innan han derom gjorde någon propos, och att han emedlertid skulle anse detta som en bisak; men goda Nordholm, mig förefaller det ej så; ty det skulle mycket störa den lugna sällhet jag väntar mig, att veta honom, som så väl behöfver en öm och deltagande omvårdnad, derom på sin ålderdom nödgas anlita främmande, som kanske med liknöjdhet behandlade honom och, som ej så väl som jag, känna hans lynne och vanor.

Föreställningen af denna skiljsmässa smärtar mig mycket och jag kunde ej dröja att meddela Dig mina tankar i detta fall, med den innerliga önskan, att de af Dig ej måtte ogillas, utan finna öfverensstämmelse. Anse detta ej som något öfvertalande utan säg mig hvad Du sjelf tycker härom, och om det blir möjligt i avseende till utrymmet.

Äfven jag min älskade Nordholm värderar det stilla okonstlade landtlifvet, och ser deruti ett prof af Guds godhet, att jag får återvända dit, och då Gud så skickat mitt öde, har jag också den innerliga förtröstan, att Han skänker mig förmåga att kunna uppfylla mina plikter. Med hushållning och förnöjsamhet kan man lefva rätt lycklig med litet. Det gläder mig därför, att Du häruti tänker lika med mig och ej sätter värde på rikedom. Jag längtar nu att snart få bref från Dig och önskar att Du ofta måtte skrifva till mig med hjertlig ömhet

Tillgifna Emma

P.S. Pappa ber hjertligen helsa Dig, och tackar för brefvet.

Götheborg och Lundby den 10 April 1835.

Min älskade Emma!

I går emottog jag Ditt kärkomna bref av den 6.e dennes. Jag afhämtade det sjelf från PostContoiret, emedan jag då var i Staden för att tillika göra en liten, men nödvändig handel. - Att Du hyste någon tvekan på hjertligheten af min böjelse, då ditt bref så länge blef obesvaradt, undrar jag icke på, helst Du torde, jemte dröjsmålet, från några år tillbaka, då vi bodde närmare tillsammans än vi nu göra, påminna dig då gängse berättelser, som stämplade mig såsom mindre fast; hvilka berättelser jag icke sökte att vederlägga, för att icke såra någon annan. Men efter just detta kom att nämnas, kan jag i sanning försäkra, att Du är den Första och den enda som jag i min lifstid gjort tillbud af den oss emellan nu ifrågavarande förbindelse. Jag har i afseende härpå följt de i mina första ynglingaår fattade grundsatser, att i en sådan sak som denna, icke obetänksamt hasta åstad, hvilka grundsatser jag ännu intill denna dag gillar; fastän jag vid det tillfälle, som ofvanföre åsyftades, höll på att låta dem gå under, men (oss emellan sagt) icke till följe af beslut å min sida, utan till följe af eftergift. Emellertid, när Du finner, att orsaken till din tvekan var af mig utan uppsåt förvållad, så ursäktar Du den lätt.

Kära Emma! Du längtar att få se mig hos Dig; och jag försäkrar, att jag otroligt längtar efter att komma till Dig. Dock finner jag icke ännu någon anledning att kunna slita mig lös före den tiden, som i förra brefvet antyddes. I alla fall reser Du väl icke bort under denna månaden, så att, om jag mot förmodan skulle kunna komma ut, utan att derom förut hinna underrätta Dig, jag då kunde finna Dig hemma. Men, min Lilla Emma, vänta mig icke, ty Du kommer troligt att vänta förgäfvets under denna månad.

Hvad angår Skilsmessan från din K. Pappa, hvarom Du skrifver, så kan det icke falla mig in, att vilja skilja Honom och Dig ifrån hvarandra, då derigenom din Pappa skulle, som Du säger, möjligen komma i saknad af den ömmare vård, den Han i avseende till förlusten av sin syn, har så högt af nöden, och Du sjelf derigenom beröfvad det nöjet att se och veta Honom vårdad efter önskan. Och dessutom när jag en gång träder till din Pappa i samma förhållande, hvaruti Du redan är, skulle jag icke heller gerna se Honom njuta någon annans närmare vård än sin Doters. Således på mitt bifall i detta fall, behöfver du icke tvifla. Men nu kommer det dessutom derpå an, huruhvida Du anser utrymmet lemna nödig beqvämlighet. Boningshuset på mitt blifvande Boställe innehåller endast fyra rum och kök, hvaraf det ena är en liten Windskammare. Nu får Du vara god tänka efter, om Du tror dig med dessa rum vara belåten; ty Husmodren är det väl i synnerhet, som har olägenheten deraf att vara trångbodd. Bland dessa rum inberäknas icke drängkammaren, hvilken, emedan någon sådan icke finnes, jag tänker låta antingen nybygga eller annars insätta i byggnaden. När jag kommer att personligen råka Dig, skall jag om rummens belägenhet och beskaffenhet lemna beskrifning.

Både till följe af Din begäran och min villiga skyldighet, har jag nu så fort jag kunnat svarat Dig, fastän med i hast nedskrifna rader, sedan jag just nyligen hemkommit från innevarande års Berednings Committée för Pastoratet. ---War god framför min hjertliga och vördnadsfulla hälsning till Din Pappa, Herr Tullförvaltaren; och glöm icke med ett Bref

Din innerligt tillgifne

H.A.Nordholm

P.S. När Du härnäst skrifver, så var god säg mig, om Du Emottagit något Bref från mig af d 28 Martii, eller, med andra ord, om Du, detta närvarande iberäknadt, har inalles fått från mig 3 bref;

Anhåller din

Henric

Götheborg och Lundby d. 15 April 1835.

Älskade Emma!

Gerna uppfyller jag din önskan att ofta få bref från mig, och då jag finner att Du är god och låter Dig nöja med mina hastverk i Brefskrifning, så vill jag äfven nu i hast gifva Dig ett par rader, sedan det just nu tystnat omkring mig efter den högljudda gråten från de Nattvardsbarn, hvilka blifvit nekade Adrnition för i år. Jag har nämligen i dag haft dem hos mig sista gången och med dem varit upptagen på både för och eftermiddagen. Dertill måste jag nu ett angeläget ärende till Staden, då jag med detsamma ville lemna Dig dessa i hast skrifna orden. Skulle jag, dock utan att jag kan fordra det, nu få något bref från Dig på Posten, så kan detta icke i dag besvaras. Jag får be, om jag på nästa Lördag hinner skrifva några ord, ty jag har för Högtiden mycket att göra. Nattvardsbarnen ämnar jag i öfvermorgon Confirmera och på Annandagen Admittera, utan att jag tror mig få någon presterlig hjälp under högtiden.

Min goda Emma! Ännu har der icke öppnat sig något utsikt till någon resa till Warberg före månadens slut, ty en Ägodelnings Rätt sammanträder nästa Onsdag eller d. 22 dennes, derifrån jag troligen icke kan befrias, emedan der kommer saker att afgöras, som röra Pastors Bostället Härstädes och hvars bästa väl ingen annan än jag kommer att bevaka, och då vore det just, som jag möjligen skulle annars kunnat unna mig några dagars ledighet. - Ursäkta!

Ursäkta! min brådska, jag fruktar att jag kommer försent på Posten. Klockan är redan 1/2 till 6 (sex) efterm.

Var god frambär min vördnad för din K. Pappa, från din hjertligt tillgifne

H.A.Nordholm

Warberg den 17. April 1835

Min goda Nordholml

Hjertligen tackar jag för Dina båda brev, av den 10. och 15. dennes, i går emottog jag det sednare, och ser deraf med ledsnad att det är Dig omöjligt att i denna månad komma hit. Det är svårt för Dig att vid så många sarnmanstötande göromål ej äga något biträde; hvarpå Du kan lita; men då göromålen lemna Dig någon ledighet så hjertligen välkommen hit.

Att Du gillar min önskan i anseende till Pappa, har mycke gladt mig, visst blir det trångt, men då Du lemnat detta åt mitt af görande, så har jag också redan uppgjort min lilla plan, få se om Du blir nöjd med den, då Du kommer hit vill jag meddela Dig den.

Jag har nu från Dig erhållit 5 bref, det af den 28. mars kom jag ej att nämna af orsak, att jag trodde, att benämningen Du, som jag i mitt förra brev begagnade, skulle upplyst Dig om dess riktiga framkomst, så framt Du erinrat Dig att det var just i detta brev, som Du proponerade att vi så skulle kalla hvarandra. I går hade jag bref från vännerna på Prestgårde, och kan därför helsa Dig från brodren Rahnbergl

Pappa som tackar för helsningen, ber om sin tillbaka och jag förblifver din hjertligt tillgifna

Emma

Hasteligen.

Götheborg och Lundby den 18. April 1835.

Min älskade Emma!

Ett litet Bref afsände jag till Dig förlidna Onsdag. Jag förmodar att Du har bekommit det. Då var ännu utsigten till någon Halländsk resa i denna månaden stängd; men sedermera har synkretsen något förändrat sig. Min Principal, Herr Doctor Bruhn, har lofvat att sjelf närvara vid den i mitt sista Bref omnämnda Ägodelnings Rätten; Således har jag ämnat använda några dagar i nästa vecka för att hälsa på min lilla fästemo i Warberg. Besöket blifver korrt; detta torde Du vara god ursäktad. Men om Du antager det förslag, som jag straxt vill nämna, så fingo vi tillfälle att något mera talas vid, än mitt vistande i Warberg medgifver. Jag har använt allt mitt bemödande för att göra undan en hop med åligganden på det jag måtte kunna bereda mig dessa dagarnas ledighet. Något af det, som kan tåla uppskof, får jag efter min flyttning till Räfvekärr fullborda. Archivet kan emellertid icke förr än efter flyttningen af Efterträdaren emottagas.

Nu, min Kära Emma, kommer jag med det å andra sidan antydda förslaget. Brodren Rahnberg hälsade på mig förliden Thorsdag här på Lundby, och när vi, bland annat, talade om Dig och min tilltänkta resa, som då redan var besluten, föreslog Rahnberg, att jag, jemte hans helsning och anhållan, skulle söka förmå Dig, att göra mig sällskap ända opp till Prestgårde, och der stanna qvar så länge, som din tid det kunde medgifva. Jag låfvade honom både att härom i Bref underrätta, att dertill söka förmå Dig, och att göra Dig sällskap till Prestgårde.

Men ett annat bevekande skäl till detta ditt besök på Prestgårde kan hämtas från den ledsamma omständigheten, att Brodren Rahnberg har fått Missiv. Han är förordnad, att från och med den 1 nästkommande Maji förestå Comministrationen i Bro Pastorat, beläget omkring 4 mil norr om Uddevalla. Du och Fru Rahnberg äro intima vänner; det skulle derföre otvifvelaktigt mycket lugna henne, om Du, under den ledsamma flyttningen, kunde vara der. Rahnberg önskade ganska mycket att detta måtte ske; Hans fru säkerligen detsamma, och fru fältprostinnan såge visst icke surt på Dig. I förenämnda önskan och förslag förenar jag mig. War nu god och tänk på saken och öfverlägg derom med din K.Pappa. Det kunde väl gå an, att Du någon liten tid vore borta?

Jag hade emellertid det nöjet att hafva ditt sällskap, och Du kunde vid förbi-resan få se hvar Räfvekärr ligger, och när Du ville tillbaka skulle mitt sällskap, samt min Häst och kärra stå dig till tjenst, samt med detsamma torde Du vara god besöka mitt dåvarande, och äfven ditt tillämnade hemvist. Jag hyser emellertid det hoppet att Du gör mig sällskap och fördenskull tager jag min tvåsittiga kärra, då jag i annat fall hade tagit

en ensittsig, som hade varit lättare. Om väderleken fortfar att vara god, tycker jag att det skulle blifva rätt roligt, att få kуска Dig ända från Warberg till Prestgårde.

Om icke nu okända hinder inträffa, tänkte jag att vara i Warberg om Tisdags aftonen, men möjligen hinner jag så sent fram, att jag icke förr än följande dagen kan komma till Dig. I avseende till förestående Expeditioner bör jag vara hemma om Fredags middagen, således finner Du att mitt vistande i Warberg blir korrt, och, om Du gör mig sällskap till Prestgårde, så blir det ännu kortare i avseende till resan dit. Jag tänker att under resan begagna egen häst och kärra. –

Emedan tiden är för korrt, kan jag icke begära ej heller vänta något Svar. Derför får jag imottaga det munteligen af Dig, såvida lifvets Herre förlänar lif och hälsa och föröfrigt tillåter, hvad som är ämnadt.

Jag önskar Dig innerligen en hälsosam och glädjande Påskhögtid och ber om min Wördnad för din K.Pappa, Herr Tullförvaltaren.

Din uppriktigt tillgifne

H.A.Nordholm

Götheborg och Lundby d. 24 April 1835 kl 11 f.m.

Aktningsvärda Emma 1

Just nu kom jag hem. Hela min omgifning fröjdar sig åt min hemkomst; men det lugn jag härvid söker visa, är icke verkligt; ty mitt hjerta svider. - Jag vill nu innan jag, så godt jag kan, begifver mig in på min arbetsbana, i hast skrifva till Dig några ord. Du är ju god emottager dem utan något missnöje; ty vi äro icke ovänner. Min resa hem gick väl, fastän den glädje och rnuterhet, som förde mig till Warberg, hade öfvergifvit mig. Jag ankom till Kärra gästgifvargård i går afton kl. 9. och i dag på morgonen var jag på Räfvekärr. Der skulle nog kunna beredas ytterligare utrymme, men ... Jag förbigår detta nu för denna gång. Söta Emma! om Du bestämt beslutar Dig för afslag, så dröj med underrättelsen derom; ty den glädjefulla motsattsen har jag väl icke att vänta? Denna skulle när som helst vara hjertligt välkommen, äfven med det första; Dock jag kan icke heller begära den så snart, om den ock skulle blifva min lott. - Oförgätliga Emma! jag påminner mig den sälla Onsdags aftonen i Warberg, då Du gjorde mig så glad, men ack! derpå följde en Thorsdagsmorgon

Men hvarför kom jag dock att nämna detta? Troligen sårar det Dig. Sådant har Du icke förtjent, derföre, förlåt! Jag vill emellertid taga min tillflyckt till Honom, som flera gånger förut varit min tröst, fastän icke i sådan belägenhet, som denna. Hur det ock kommer att gå, böra vi anse det såsom en sak, den der äfven omfattat af HERrens ordnande eller mildrande styrelse, och då hjälper det mycket till lugn. - Farväl tills vidare, dyrbara Emma! Och, ännu en gång, vänta något med ditt avslag, om detta är eller blifver ditt bestämda beslut.

Hälsa ganska mycket din Pappa och tacka Honom för sin mig bevisade godhet; och äfven Mamsell Forsberg. Haf ock Du sjelf ganska mycken tack! Och, om jag än icke får blifva din bättre jordiske vän, så hoppas jag att Du likväl vill lemna mig ett rum bland dina vanliga vänner. Jag vill söka att dertill städse göra mig värdig. Emellertid, ursäkta min brådska, beder

ödmjukeligen

H.A.Nordholm

P.S. Herrskapet upptager väl icke illa, att jag af sänder detta brev under Herr Tullförvaltarens Couvert. - Goda Emma! Du skulle väl icke vilja hugna mig med några rader någon gång, utan att derför med detsamma behöfva lemna mig något fattat beslut, hvarom jag förut nämnt? Du kan icke föreställa Dig, huru det kostar mig, att slita mitt hjerta i från Dig, fastän mitt förstånd godkänner dina dåvarande orsaker och följer derför, Söta Emma! icke destomindre den öfvertygelse, som äfven medelst barnsligt samtal med den Himmelske Fadren vunnit stadga. Skulle beslutet utfalla omsider mot min önskan, måste jag finna mig i den. Tiden som tåler allt, tager väl omsider ock bort min sorg.

H.A.N-n

Warberg den 1 Maj 1835

Min älskade Nordholm!

Wid tanken på mitt vankelmodiga uppförande, under ditt vistande här, finner jag huru orätt jag handlat, och huru lätt jag kunnat förlora din tillgifvenhet. Skulle den ännu vara oförändrad, så kan jag försäkra Dig, att jag redan vid din afresa fann huru gärna jag ville äga den, och att den af mitt hjerta redan var besvarad.

Således min goda snälla Nordholm! om också Pappa ej följer med, hvilket jag äfven tror, så skall ej detta, eller något annat, komma mig att rygga det löfte jag förr gifvit Dig och nu förnyar, likväl hoppas jag, Du är god äfven håller ditt, att det måtte stå honom öppet att få flytta till oss, om han en gång skulle önska det. Hvad som kom mig att vackla, var den sorg Pappa visade; men jag har ju ingen orsak till förebråelse, då han så fullkomligt gillar detta steg, och sjelf väljer ensamheten, och jag äger det tröstande medvetandet, att jag alltid sökt att göra honom nöjd, och ofta egt den glädjen, att det lyckats mig.

Jag ämnade skrifva i Tisdags, men Du kunde då tviflat, att mitt beslut efter så kort tid kunde vara nog fast; sedan Du förut sett mig vara så vacklande, och kanske Du af detta bedömmar min karaktär; att Du då gör mig orätt, är allt hvad jag vill säga till mitt urskuldande.

I dag min goda Nordholm, tillträder Du din nya boning. Måtte sällhet och trefnad der blifva din lott, detta skall äfven bli min, om jag ser mig kunna göra Dig lycklig. Glöm om Du kan, hvad som passerat och tro, att det är min innerliga önskan, att den oro jag nu förorsakat Dig, också måtte bli den enda. Som Du bad mig, min älskade Nordholm, har jag med innerlig bön till den Gode Fadren fattadt mitt beslut, och sedan erhållit en glad tillfridställelse, endast jag kunde förjaga den förebråelsen att hafva oroat Dig, då Du vid dina många och viktiga göromål, så väl behöfver lugn.

Säkert träffar Du brodern Rahnberg innan hans flyttning från Prestgårde, helsa honom då från syster Einma; men – säg inte huru obeskedlig hon varit mot sin Henric - Jag gläder mig i det hoppet att i sommar få komma och se mitt nya hem, och på samma gång äfven det fordna kära hemmet i Östmål, och de redliga okonstlade vänner jag där ägde. Nu är det visst redan vackert på landet, jag föreställer mig stundom att jag är der, då jag ser ut på den vackra råglyckan, som är utanför mina fönster. Pappa och Amalia helsa så mycke. Skrif snart! och hat hjertligen tack för ditt sista bref, af din

Oföränderligt tillgifvna

Emma

P:S: Malm och jag ha i dag druckit din skål i Madera

Götheborg och Räfvekärr den 9 Maji 1835

Min älskade Emma!

Ditt bref af d. 1 dennes har jag så sent bekommit, att jag icke förr än nu kunnat besvara det. Min flyttning, som skedde den 30 Apr. och mitt arrangement på mitt nya ställe, har gifvit mig så mycket att göra, att Posten icke behörigen kunnat afhämtas, hälst jag nu bor något längre från Staden än förut. War derföre god ursäkta dröjsmålet. Med mycken fågnad och öfverraskning emottog och genomläste jag ditt Bref, eftersom jag trodde mig äga öfvervägande anledningar att vänta från Dig ett helt annat resultat. Jag hade emellertid användt allt bemödande, för att med någorlunda jemnmod kunna mottaga ditt bestämda af slag, hvarpå jag gjorde mig nästan säker; och detta mitt bemödande hade såvida lyckats, att jag ämnat snart skriva till Dig och underätta, det jag vore temmeligen beredd att emottaga hvilket utslag som helst. -

Du har nu genom ditt förnyade löfte åter närmat mig till Dig, sedan jag med mycken möda nära slitit mig lös; och då min tillgifvenhet, som så gerna återvänder till Dig, nu är ånyo upplifvad, så önskar jag innerligen att den icke framdeles måtte komma att genomgå en sådan afkylning! Min Emma! om jag skulle vara något fruktande, så ser jag derföre icke din carachter på den ostadiga sidan; jag fastmer anser din ömhet vara en ädel bevekelsegrund för din betänklighet i avseende på mig; i synnerhet som Du, enligt vårt samtal, tillförne icke varit mig helt tillgifven. - Men när Du anförtrott saken åt den Gode Fadrens bestyrande och dervid förnummit en glad tillfridställelse, så bör hos mig all tvekan försvinna.

Den oro, Du i ditt Bref beklagar dig hafva gjort mig, bör alldeles icke vidare bekymra Dig. Jag tänker icke nu mera derpå; den skall ock, Söta Emma! för alltid sänkas i glömskans flod och aldrig minska min högaktning, mitt förtroende, min tillgifvenhet för Dig.

Brodren Rahnberg är väl redan på sin nya plats. Jag har icke träffat honom personligen sedan jag var i Warberg, men, Goda Emma! Du ursäktar mig väl, att han fått veta utgången af min resa till Warberg. Jag kan uppriktigt försäkra Dig, att jag icke kastat på Dig den minsta skugga; jag skulle då handlat aldeles emot min öfvertygelse.

Jag hade nu haft mycket att skriva, angående min flyttning, mina bestyr och mina göromålm men jag får lemna det fördenna gången. - Du behöfver icke tveka derpå, att ju jag vidblifver det jag nämt i af seende på din Pappa, om han finner sig vid att flytta till oss. Frambär till Honom min vördnad, hälsa äfven Mamsell Amalia! Jag tackar Eder båda för Skålen den 1 Maji! -

War god, min oförgätliga Emma! och hugna snart med ett Bref
din Osvikeliga och hjertligt tillgivna

Henric

P.S. jag har äfven nu skrivit i hast, men förlåt!

Warberg den 15 Maj 1835

Min älskade Nordholm!

Ehuru jag gärna vill ega din tillgifvenhet, så var det likväl ej min afsigt, då jag i mitt förra bref yttrade detta; att densamma, skulle återvända af blott hederskänsla för det löfte Du gaf, att vänta. Söta Nordholm, anse Dig ej bunden deraf. Jag vill ega din tillgifvenhet, utan att den skall ålägga Dig något tvång; Säg mig uppriktigt om den skänkes mig så, eller av hjertat! Du säger i ditt bref, att Du nära slitit Dig lös: det är af detta yttrande jag härleder min tvekan, och någon sådan, böra vi ju nu mera ej hysa om hvarannan för att kunna vara och bli, lyckliga.

Att Du för Rahnberg berättat utgången af din hitresa, trodde jag nästan, och äfven att Du på mig ehuru förtjent det kunnat vara likväl ej kastat någon skugga, derom var jag öfvertygad, och då Du nu sjelf gifvit mig förtroende häraf, så kan jag ju också få fråga Dig om Rahnberg lika mildt bedömer mig, som Du.

Nu min snälla Henric! har Du väl mycke att göra, med ditt jordbruk. Det skall bli roligt att få veta hvad Du tycker om stället och huru der är beläget, jag kan då i tankarna få göra mig föreställning hur der skall komma att bli, helst om Du ger mig noga beskrifning, hur Du nu har det. Är det ej trefligare nu än det syntes Dig då Du var och besåg det! och tror Du ej af mina många frågor att Du får en nyfiken hustru! -- Nu ringer kl 9 och här är så mörkt att jag knappt ser hvad jag skrifver. Du får derfor ej räkna så noga med mig om det är slarfviigt. God natt, söta Henric! Skrif snart till

din

Emma

Götheborg och Räfvekärr d. 27 Maji 1835.

Min älskade Emma!

Af ditt Bref af d. 15 dennes finner jag att Du något missförstådt mig i mitt sista Bref till Dig, hvartill väl tvetydighet i uttryck gifvit anledning. Att min tillgifvenhet återvändt till Dig har mindre härrördt af "Hederskänsla för det löfte jag gifvit att vänta", än till följe af mitt val, till följe af helgden af det löfte, som grundlades i mitt aldräförsta Brev till Dig och till följe af den tillgifvenhet för Dig, hvilken jag, efter min resa till Warberg, af, som jag tycker, giltiga skäl sökte avlägsna. De öfvervägande anledningarna till det afslag jag af Dig hade att vänta, grundade sig dels på den köld, som jag från första stunden af vårt möte trodde mig hos Dig finna, likväl med något undantag, dels på de villkor, som Du ställde antingen framför eller i jembredd med hufvudfrågan, hvilka jag ansåg tillhöra en annan plats, och slutligen på din förklarade benägenhet för afslående. Det bör icke förefalla Dig underligt, att jag på dessa anledningar icke hade mycket att hoppas, eller att jag använde bemödande att slita mig lös från en tillgifvenhet, som endast skolat vara mig till oro, enär jag icke hade skäl att vänta någon sådan från din sida. Jag medgifver, att om afslag bestämt blifvit gifvet och emottaget, så hade det väl dervid förblifvit, och äktenskapsfrågan oss emellan för alltid varit slut; Men nu var denna frågan icke helt afbruten; den hängde ännu, fastän lösligt, tillsammans, och jag handlade fritt och otvunget, såväl då jag föreslog vilkoret af ytterligare öfverläggningstid, som då jag gjorde det första anbudet; äfvensom Du å din sida vid båda tillfällen ägde att fritt bestämma Dig. Jag anser vigten af det ena så väl som det andra att vara lika och att någon "tvungen tillgifvenhet" icke mer i det ena eller det andra fallet bör komma i fråga; åtminstone värderar jag dina yttrade tankar, i ditt Bref, der Du förnyar ditt löfte, mera, än hvad Du förut skrifteligen och munteligen tillkännagifvit. Du kan derföre säkert påräkna min hjertliga tillgifvenhet i den mohn Du kan skänka mig din.

Med föranledande af ditt föregående Bref kom jag att i mitt sista Bref nämna min skrifvelse till Brodren Rahnberg, och på begäran i ditt sista Bref får jag nämna att Rahnberg, från hvilken jag nyligen haft Bref, något annorlunda än jag anser saken.

Währ-arbetet är nu till det mästa förbi, ehuru väl anskaffandet av fourage för mina kreatur, af ved m.m. icke litet afbrutit jordbruket. Emellertid finner jag min nya bostad med hvarje dag allt trefligare, fastän med hvarje dag nästan oräkneliga brister både å hus och ägor möta mitt öga. Jag har för dess botande nästan ingenting hunnit eller velat företaga, emedan jag ännu icke kan veta, huru den i nästa månad väntade oeconomiska besigtningen kommer att angå dem och på vems bekostnad de skola afhjelpas. Utan tidsutdrägt och kostnad kan väl detta lilla Boställe ej komma i det skick som jag önskar, men tror, att det skall kunna blifva ganska trefligt, och jag är åtminstone för närvarande ganska nöjd dermed, neml. med förutsatt hopp om förbättring. Att lemna Dig en sådan beskrifning derå, som för dina tankar skulle kunna göra belägenheten någorlunda åskådlig, blefve ganska vidlöftigt; Du torde vid tillfälle, såsom Du lofvat, sjelf bese det, och tillfölje deraf döma, om Du skulle vilja hafva det till din bostad. --- Folket, som jag hunnit att göra bekantskap med, både Ståndspersoner och almoge, är rätt hyggeligt och beskedligt; godt att jag i mitt Embete, såsom det viktigaste, kunde vara dem till någon nytta! --- I afseende på omgänget med menniskor, så är det af synnerligt värde, att hafva trefnad inom sitt hus med dem som närmast omgifver; och i detta fall har Herren besynnerligen bestyrt det för mig, att jag har ganska beskedligt och troget husfolk, hvarom på vår tid annars icke är så godt.

Ursäkta, goda Emma! att jag kommit att dröja med skrifvandet och frambär min vördnad för din Pappa från

Din

Henrik

Warberg den 2 Juni 1835.

Min älskade Nordholm!

Om mitt bref innehöll något stötande, så bör Du tro mig, då jag försäkrar att det varit utan all afsigt dertill. Min önskan var endast att veta om jag ägde din tillgifvenhet lika oförminskad, som då Du var här; ty jag trodde mig då finna att Du hjertligen älskade mig, och det var genom denna öfvertygelse, Du så helt tillvann Dig min tillgifvenhet; därför oroade mig så mycke yttrandet i ditt förra bref; att Du slitit Dig lös; att Du önskade det, fann jag ej underligt, men jag fruktade att det redan lyckats Dig. Det synes af ditt bref, som Du ej så ansett min mening, och som deraf något missförstånd vore, detta gör mig mycke ledsen; men då Du bättre lär känna mig, så hoppas jag att allt sådant skall försvinna.

Du säger att jag syntes kall redan vid din ankomst, att jag syntes så kan visst hända; men att jag var det, var ett misstag. Du var personligen för mig nästan obekant, och det var en skygghet som jag ej kunde öfvervinna, helst mitt lynne förut var nedstämdt genom den oro Pappa visade vid tanken på skiljsmässan, detta var en svår pröfning; ty redan då ägde Du min tillgifvenhet; dock ej så mycke att jag utan oro kunde tänka på Pappas sorgliga belägenhet, och till din boning ville jag ej medföra någon sorglig känsla, som för Dig skulle vara oangenäm; men sedan Du var rest härifrån fann jag att min tillgifvenhet för Dig kunde öfvervinna min oro, jag pröfvade mig ändå noga innan jag stadgade mitt beslut, och den glada tillfridställelse jag kände sedan det var fattadt har jag äfven bibehållit. Söta Nordholm kan Du tro, att jag så lättsinnigt anser vår förbindelse; att äfven boningen skulle för mig vara hufvudsak, kanske mina barnsliga frågor gifvit Dig anledning till denna, jag ville endast derigenom få den glädjen att kunna föreställa mig mitt blifvande hem, och din nuvarande omgifning.

Då Du som jag tyckte tagit denna mening alvarsammare, så vill jag äfven alvarsamt försäkra Dig: att nöjd med mitt val, jag också är nöjd med hvad boning, som helst.

Söta Nordholm! har jag misstagit mig i anseende till ditt bref, så skulle det innerligen glädja mig, och Du skall då ej anse illa hvad jag yttrat utan snart skriva till din

hjärtligt tillgifna

Emma

Göteborg och Räfvekärr den 10 Junii 1835.

Min älskade Emma!

Ditt bref af d. 2 dennes bekom jag Pingstaftonen. Det oroar mig mycket att jag genom mitt sista Bref gifvit Dig anledning till ledsnad. Min söta Emma! Sedan min Warbergs Resa har jag haft svårt för att kunna aflägsna ifrån mig den tanken att Du uti mig funnit ett föremål, åt hvilket Du icke fullt kunnat öfverlåta Dig. Jag har derföre fruktat att de samma eller dylika orsaker, som en gång gjordt Dig villrådig, skulle kunna återkomma och hafva samma påföljder. Häraf härrörde att jag kom att skrifva något annorlunda än jag bordt; jemte det Du förmodligen kommit att anse min mening svårare än jag åsyftat. Jag anser mig numera genom dina Bref öfvertygad derom att jag har orätt. Du torde vara god, Söta Emma! att öfverse med min fruktan, och jag proponerar att vi öfverstryka hela processen af våra ordatvister, hvaruti hela correspondencen oss emellan synes vilja upplösa sig, hvilket skulle kunna leda till oförutsedda följder. Du vill ju icke, för att vinna segren, se tvisterna fortsatta och utredda? I den måhn jag felat, tillstår jag det, och anhåller om din tillgift, den jag hoppas Du icke vägrar mig. Min söta Emma! låt oss nu vara hjertligt försonta, låt det ledsamma, som passerat, vara borta; vi äro ju nu orubbligt vissa om hvarandra! Jag skall aflägsna min fruktan; och att jag lika innerligt älskar Dig nu som förut, derom försäkrar jag Dig, derom önskar jag Du måtte vara viss och derom hoppas jag Du af erfarenhet skall blifva öfvertygad. - Goda Emma! Du nämner icke i ditt sista Bref om någon resa här norr ut, eller när den kommer att ske. Du har väl icke afstått ifrån denna föresatts! Du kan icke tro, huru gerna jag skulle se Dig göra mig ett besök på, som jag tycker, mitt trefliga Räfvekärr. Jag är i mitt hus till en del innesluten af träd, hvaribland utan för dörren står en någorlunda ung men löfrik Kastanj, i hvars skugga jag hämtar frisk luft under dessa varma dagar och ofta önskar jag att ha min Emma bredvid mig.

Under detta träd satt jag förleden annandag Pingst mot aftonen och talade om Dig med en av dina intima vänner, som i sällskap med sin man rest hit för att se Emmas tilltänkta man och bostad. Gissa hvem det var! Det var en surprise att vid min hemkomst från Kollereds Kyrka, der jag förrättat Sista gudstjänsten, blifva emottagen af ett alldeles obekant Herrskap, som på ett utmärkt artigt och vänskapsfullt sätt, bad öfverflödigt om förlåtelse för den frihet det tagit sig, samt gratulerade mig till min Emma och frågade hur hon mår. Den unga glada Frun sade sig hafva skrifvit till Dig, men icke fått svar, hvadan hon sade sig något frukta att Du kunde må illa. Jag gladde henne emellertid dermed, att jag nyss haft Bref från Dig. Det var - Du har kanske redan gissat det - före detta Mamsell Gustava Breding med sin Man. Detta Herrskap reste tillbaka mot aftonen till staden efter att hafva förklarar sig finna stället ganska trefligt och efter att hafva druket en kopp Caffé och Théé i Kastanjens skugga, och din Skål i ett litet glas vin i ett af rummen. Till några dagars minne af Räfvekärr medförde den glada Frun en Bouquet af hvita och blåa Syrener. På begäran får jag härmed frambära båda Deras innerliga hälsningar till Dig.

Emma lilla! Du kan icke föreställa Dig, huru gerna jag skulle vilja unna Dig den glädjen att föreställa Dig belägenheten här. Dina frågor anser jag aldeles icke för "barnsliga" ej heller tror jag mig derföre i Dig få "en nyfiken hustru" Jag har misströstat om, att kunna på ett någorlunda tillfredsställande sätt uppfylla Din önskan så att Du deraf skulle kunna hämta något nöje. Det är derföre som jag så gerna ville se Dig här. Om icke ett besök af min företrädares Enka Fru Dahlgren, dess syster och Doter i går eftermiddag hade hindrat mig, hade jag ämnat med blyerts på ett papper, så godt jag kunnat, afteckna belägenheten här och sända Dig. Nu medgifver tiden icke detta; ty min Dräng måste nu på morgonen begifva sig till Staden och Lundby att uträtta några ärenden. Jag är kallad att om någon

stund begifva mig till Kollereds Socken i tvenne Socknebud till tvenne gamla och orklösa personer. Pingstdagarne voro mig under denna värman mycket arbetsamma. Jag hade Nattvardsgång och duplication båda dagarna, utom det att jag måtte resa mina 3 mil om dagen; men jag mådde ganska väl.

Arbetsbestyren äro dessutom hvarje dag tillräckliga; det som nu egentligen förevarar är att grusa uppkörsvägen från stora landsvägen, hvilken (förra) är mycket förfallen, derefter följer arbetet i Torfmossen, ty sådant bränsle begagnas här vid vissa hushållssysslor eftersom veden är dyr. Derpå följer väl slättertiden, ängar och åkrar frodas, men tyckes vänta på regn; Göken med sitt galande och småfoglarna med sitt qvitter hälsa mig från träden så snart jag vaknar om morgonen. Om aftnarna, då det är lugnt hör man här dånet av Mölndahlsforsen, som under sin fart drifver en mängd med qvarnar och andra inrättningar. -

Men, min Emma! jag önskar att snart få råka Dig. Om Du icke har ämnat att snart resa hitåt, så ämnar jag att resa ned till Warberg; tiden kan jag icke bestämma, men någon gång i denna månad; kanske i nästa vecka, dock är detta ovisst, ty den oeconomiska besigtningen eller andra oförutsedda händelser kunna möta och lägga hinder i vägen. Underrätta mig om Du reser någorstädes bort, ty jag vill icke komma till Warberg, om jag icke får råka Dig.

Hälsa mycket din Pappa och Mamsell Forsberg från
Din hjertligt tillgifne
Henric

P.S. Du är väl god, Söta Emma! och icke illa upptager att jag skrifvit på groft papper, men jag hade för tillfället icke något bättre hemma, och jag ansåg detta icke vara något giltigt skäl till uppskof med skrifvandet.

Ursäkta Brådskan! beder Densamme

Warberg den 16. Juni 1835

Min älskade Nordholm!

Om Du skrifver på groft eller fint papper är det för mig lika kärkommet, endast jag ser att min Nordholm ej mera hyser någon tvekan om orubbligheten av min tillgifvenhet, som då den en gång är fattad ej så lätt undergår förändring. Den kalla främmande tonen i ditt bref väckte därför min oro, hvilken likväl nu genom ditt sednaste bref är aldeles förjagad, och gärna ser jag de tvister slutade som förorsakat den.

Min söte Nordholm jag önskar visst ingen annan seger, än att vinna din tillgifvenhet och att kunna göra Dig lycklig. Ditt löfte att komma hit, gladde mig mycke, emedan det visar att Du har förjagat all misstro till din Emma, som länge har önskat att snart åter få se Dig, om Du ej kommer i denna veckan, så säg mig om Du har bestämdt dagen då Du kommer hit, för jag måste resa på landet en dag för att tinga rum åt Pappa, och jag vill ej vara borta den dagen min Nordholm kommer.

Jag gissade genast hvem som besökt Dig, emedan Gustafva Jensen flera gånger i bref till mig yttrat sin önskan att få lära känna min Nordholm, och bedt mig, att jag skulle öfvertala Dig att göra dem ett besök; men då Du ej kände min Gustafvas hjertliga välmening och vänskap för mig, så fruktade jag att Du skulle anse denna begäran, som föranledd endast av nyfikenhet, och därför har jag ej yttrat något derom.

Jag kan nu göra mig en liflig föreställning; af din boning, och tackar Dig hjertligt för den beskrifning, Du gaf mig derom i ditt sista bref, kastanjen i hvars skugga Du efter dagens mödor hemtar hvila och svalka, tycker jag så mycke om, och önskar att snart få se detta favoritställe: men, som min resa beror af Pappa, så är det mycke ovisst, om den blir utaf.

Jag hade ämnat att skrifva i fredags, men vi reste bort om morgonen till ett ställe, som heter Öströö, der vårt fordna värdfolk, en Baron Falkenberg bor, vi hemkommo ej förr än sent och hela natten samt dagen derpå hade jag sådan tandvärk, att jag ej kunde företaga mig något, Du får således ursägta att jag dröjt.

Välkommen nu snart till din

hjertligt tillgifna

Ernma

Räfvekärr den 20 Junii Kl. 7 på morgonen 1835.

Min älskade Emma!

För en halftimme sedan kom jag hem och befinner mig efter resan ganska väl; ämnar resa till Staden om en stund och därförinnan skrifva några ord och af sända till min Söta Ernma Om vädret var sådant i Warberg som det var vissa stunder på min resa igår, så har Du väl ibland varit något ledsen för min skull. Det svåra vädret mötte mig nära Backa Gästgifvaregård, der jag tog in och lät det svåraste gå öfver; derefter fortsatte jag resten, men för en svår regnby tog in i en gård vid vägen en stund. Något våt blef jag väl, men ingen gång igenomvåt på något ställe. Du vet när jag reste ur Warberg; ty Du såg mig ju från fenstret och, sedan jag ändrat mitt beslut, att resa till Fjärsås, ankom jag till Kongsbacka kl.

nära 10 på aftonen; det viii säga 5 mils resa på 6 timmar. Det var ju raskt. Kl 1/2 till 5 i dag morgon reste jag från Kongsbacka, och kom hem såsom ofvanföre är antydt, kl 1/2 7.

På Räfvekärr stod väl till vid min ankomst. Om jag icke hade fruktat för nattkylan och regn, hade jag förmodligen rest hem i natt; och jag kom tillika i håg mitt löfte till min Emma att vara varsam om min hälsa. Sedan jag nu berättat hemresan, så - Söta Emma! haf mångtusend tack för mycket nöje hos Dig, för din vänskap och tillgifvenhet och för ditt besvär för min skull. Du kan icke föreställa Dig, huru jag önskar Dig lugn och sällhet. När Du skrifer, så berätta mig hur Du mår. Jag föreställer mig det i alla fall till en del.

Men, min goda Emma! både din Pappa och Du talte något med mig om Mamsell Fors-berg och dess flyttning med Dig, men jag påminde mig under vägen, att jag deröfver icke så bestämt yttrat mig, att troligen hvarken Din Pappa eller Du kunnat förstå min tanka dervid. Din Pappas fri-kostighet och godhet både mot Mamseli Forsberg och Dig är av sådan beskaffenhet, att den icke kan annat än högaktas och värderas äfven av mig, som jemväl deraf hämtar fördel. Fastän jag, som jag fruktar, icke nog bestämt yttrade mig, så kunde det icke falla mig in, att vilja afstyrka Mamsell Fors-bergs flyttning med Dig hit, eller vilja motverka Din Pappas, mot oss alla, så goda afsigt. När jag talade om Fru Ljungqvist, var min mening icke den, att hennes åtminstone tills vidare kvarblifvande, skulle utesluta Mamseli Forsbergs flyttning hit, såvida mamseil Forsberg sjelf skulle vara hågad, att vara ditt sällskap, äfven på Räfvekärr. Var god, kära Emma! och underrätta din gode Pappa om denna min tanka och bed honom ursäkta att jag icke heller tackade honom för denna godhet, hvilken tacksägelse från mig du torde vara god, lägga till din egen och till din Pappa frambära.

Ursäkta, goda Ernma! att brevet blifvit så slarfvigt, men jag har mycket skyndat och jag förmodar att Du i morgon ändå gerna vill emottaga dessa rader, fastän de äro hastigt nedskrifna. Du får härigenom en tidigare underrättelse från mig än Du förmodligen väntat. War god, Min Söta Emma! Och framför min vördnad för din K. Pappa och min ödmjuka tacksägelse för åtnjuten godhet!

Hälsa ock den beskedliga Mamsell Forsberg. Fru Ljungqvist låter mycket hälsa Dig. - Skrif snart, min lilla Söta Emma till

Din hjertligt tillgifne

H A Nordholm

Post Scriptum, detsamma som i mitt sista bref.

N.

Warberg den 23 Juni 1835

Min älskade Nordholm!

Hjertligen tack! för dina begge bref, som glädde mig med den underrättelsen, att min Henric var frisk och lyckligen hemkommen, jag var emedlertid rätt orolig för Dig, dels i avseende till regnet, och dels för hästen, som jag fruktade vara sjelfva Pegasus emedan han visade alltför mycken fallenhet för luftsprång, och således lätt kunde flugit bort med min Henric. Han var emedlertid beskedlig, som förde Dig oskadd och fort undan regnet, och Du var rätt god och snäll, som så snart gaf mig underrättelse derom. Ditt andra bref aflemnades af Magister Törnqvist, ej till mig utan till Pappa, hos hvilken han var inne, jag fick således ej se Mina Wetterbergs blifvande man, hvilket jag rätt gärna önskat, helst han äfven är din vän, men säkert kommer han att åtfölja Mina hit på afskedsvisite, innan hon lemnar orten.

Hvad Du nämner om Amalia har jag sagt till Pappa, som ber om sin helsing till Dig, och äfven värderar din godhet, att vilja emottaga henne i ditt hus, och då det är för min skull Du visar denna godhet, så tackar jag Dig därför rätt mycke; men som endast sällskap åt mig, så finner både Amalia och jag, att hon skulle vara aldeles öfverflödig; det är dock för henne en fördel att hon äger tid att kunna höra sig efter ett ställe att komma på, som blir godt och hederligt, hvilket jag så innerligen önskar, emedan hon lemnat ett sådant för att komma till mig; ej egentligen som sällskap; utan för att läsa för Pappa; ty mina ögon var någon tid ganska svaga, emedan jag ansträngt dem för mycke vid eldsken

Posttimmen är inne, och jag måste sluta, men jag ville så gärna sända Dig några rader i dag, öfvertygad att de bli lika välkomna, som dina äro för mig.

Vet Du min söta goda Henric, jag saknar Dig så mycke, och önskar att åter snart få brev från Dig. Jag mår annars rätt bra, fast jag då och då är orolig, i avseende till Pappas ombytliga och svåra lynne; men min goda Nordholm jag vill, och bör ej klaga deröfver, han är ju olycklig, och kanske jag i hans belägenhet ej vore annorlunda; Således tålmod, och undergifvenhet! och detta hoppas jag Gud skänker mig, då jag med barnslig förtröstan vänder mig till Honom.

Lycka till en glad och treflig midsommar! önskar din hjertligt tillgifna

Emma Beata

Warberg den 13 Juli 1835.

Min goda älskade Henric!

Hjertligen tackar jag Dig, som nu tvenne postdagar å rad, skänkt mig bref. Du behöfver visst ej göra någon ursäkt för slarf, som Du skrifver, det är lika kärkommet, om så skulle vara; men det röjer sig ej i något af dina bref; deremot händer det ofta då jag skrifver; men min söta Nordholm Du räknar väl ej så noga med din Emma i detta af seende; endast jag af dina brev ser att Du älskar mig och ofta tänker på mig, så är jag nöjd och tror att Du häruti tänker lika med mig. Efter den 23 längtar jag nu så mycke; och skall ej heller frukta för den ystra Pegasus, då min Henric försäkrar att den så lätt kan styras. Hvad vi sist aftalade, kan, om Du så vill, då gärna ske, jag skall emedlertid skrifva till Pappa och fråga, om han önskar att det sker i hans närvaro, jag tror det derföre vara bäst att Du dröjer med ditt besök hos Pappa tills vi först fått råkas. Då Pappa reste ut till Hjörnö, så sade jag honom att Du kanske i denna månaden komme hit, och nämnde då äfven om ringen, hvartill han gaf mig penningar. Säg mig, om Du ej tycker att det vore vackrare att låta sätta ut hela namnet, åtminstone det första och sista, samt initialbokstafven till det andra; och daton den 23 Juli ? låt mig veta om Du tycker, att det böra vara så!

Mitt illamående i söndags, var ej annat än lite förkylning; som förorsakat litet snufva. Då jag var på landet så vandrade vi omkring hela eftermiddagen; jag var derföre mycke varm då vi reste hem, och kände att jag blef rätt genom kyld på hemvägen; emedan det började blåsa kallt sednare på aftonen. Då jag var hemkommen hade jag en fasilig hufvudvärk, och kände mig rätt illamående; men jag borde ej nämnt derom, och är nu rätt ledsen, att jag oroat min gode snälle Henric.

Under det jag nu skrifver till dig, slår rägnet på rutorna, och åskan går mycke starkt, så fast jag ej är rädd för åskan, har jag likväl flera gånger lagt ned pennan, då blixtrarna upplyst hela rummet; det är både förskräckande, och högtidligt. För höbergningen är detta ej bra; ty häromkring är höet slaget nästan öfverallt, men ej ännu inbergat. Min söta Henric, fastän på af stånd, gläder jag mig mycke åt den underrättelsen, att grödan synes så lofvande på ditt boställe, och tänker med innerlig tacksamhet på den Gode Gifvaren. Denna tacksamhet lifvar mig alltid då jag ser rika och bördiga åkerfelt; eller annars betraktar huru skönt allt är som omger mig; och att då äga någon till hvilken man kan meddela sig är så roligt. Min lilla snälla Fru Rydholm tackar så mycke för den helsning Du var god sände, och ber äfven om sin helsning tillbaka; hon blir här hela första badterminen, och gläder sig så mycke att få lära känna min gode Henric; jag tror att Du skall komma att tycka henne vara treflig och god, hennes sällskap göra tiden för mig rätt angenäm; och när nu äfven min Henric kommer, så skall jag vara så nöjd.

Din hjertligt tilgifva

Emma

Göteborg och Räfvekärr d 18 Julii 1835.

Min lilla älskade Emma!

Mitt bud går i dag till Staden och vill jag derföre äfven i dag skrifva några ord till min goda Emma! Ditt Bref af d 13. dennes fick jag i Onsdags; för hvilket jag mycket tackar. Min söta Emma! sedan vi ingenting annat bestämde rörande inscriptionen på våra ringar, än blott initial Bokstäfverna, så har jag hållit mig dervid. Jag minnes, att vi ganska litet taltes vid derom; men min tanka och önskan var aldeles densamma som Du i ditt sista Bref yttrade. Emellertid kom din önskan, min lilla Emma! mig för sent tillhanda; ty ringen var då redan färdig. Endast initial-Bokstäverna och året finns för närvarande derå. anbragta. Dagen hade jag någon betänklighet vid att infästa, emedan jag icke bestämt kunde veta, om vexligen just då komme att ske, Dagen kan dock vid något annat tillfälle inristas. Du torde derföre vara söt och ursäkta att jag icke kunna efterkomma din önskan, af skäl som nyss blifvit anförda. I afseende på den ringen med hvilken Du har bestyr, må Du göra som Dig behagar, eller som Du kanske redan har bestyrt med.

Den efterlängtade förändringen i Wäderleken har nu inträffat. Min slott (=slätter enligt Barbro C) började i går och önskar jag att höet måtte blifva väl inber-gadt. Den förändrade väderleken, om den kommer att fortfara, är äfven gynsam för min tilltänkta resa. Något hinder för densamma känner jag för närvarande icke; jag hoppas äfven att de skola uteblifva, och således är jag, om allt går väl och efter önskan, hos min lilla Emma på Onsdagen och får då sluta detta kära föremålet i min famn!

Nu får jag sluta. Något från min kära Emma får jag väl icke höra, förrän, om Gud vill, jag personligen får råka henne. Må väl! Goda Söta Emma! och var god frambär min Complirnent till Din Pappa, om Du skrifver, samt till Fru Rydholm, anhåller din efter Ditt möte mycket längtande och

uppriktigt tillgifne

Henric

Götheborg och Räfvekärr d. 25 Juli 1835.

Min älskade söta Ernma!

Mång tusend tusend tack för den glädje och nöje Du i ditt angenämna sällskap skänkte mig! Ju mera jag lär känna Dig och ju mera bekant jag blir med Dig, desto dyrbarare blir Du för mig. Tänk nu på din Henric, som nu får börja sina bestyr i Embete och oeconomi och som nu kanske på länge icke får tillfälle att annorlunda än med tankan och bref besöka sin söta Emma, och den lilla söta Emma tänker väl ibland på sin Henrik

Min goda snälla Emma! min resa hem gick ganska väl; icke den minsta skada eller olägenhet mötte mig under hemresan. Sedan jag tagit afsked från Dig, gjorde jag mig färdig så fort jag kunde; men under förbifarten blef jag icke varse min Emma i fensstret och hälsade således icke ditåt. På Nye bro fick jag veta, att Din Pappa med sitt sällskap nyligen promenerat derförbi till Klostret; jag insatte derföre hästen vid Broen och begaf mig till fots åt Klostret till, i tanka att kunna möta Herrskapet; men Nej! Efter mycken betänklighet beslöt jag att gå. opp, och fann der din Pappa vid godt lynne, aflemnade den medförda boken och efter en stunds samtal i de andras närvaro, hvarvid således ingenting rörande Dig och mig kunde nämnas, tog jag af sked och begaf mig åstad. Vi återkomsten till broen hade jag den fägnaden att möta Fru Rehnstjerna och Mamsell Forsberg, hvilka gått ut för att möta det andra Herrskapet. Med dessa damer hade jag nöjet att en liten stund samtala medan min häst förespändes. Men Pegasen började snart blifva oroligare än han annars varit under hela resan, hvadan jag efter några krumsprång lät honom dansa af. Min klocka var nu 3/4 till åtta; om en och 1/4 timma var jag vid Åsa gästgifvaregård, som sades mig ligga två mil från Nyebro. Med en sådan fart tror jag mig aldrig hafva kört; men efter jag förstod att Pegasus i början ville fort, så beslöt jag hålla hans vingar i rörelse, helst tiden var knapp. Till Fjärås Prestgård ankom jag innan klockan ännu hade slagit tid. Den sista milen gick således något saktmodigare. Du tager väl icke illa opp, att jag på Fjärås frambar din obekanta hälsning till dem, som låtet hälsa Dig? Efter en god frukost, af reste jag från Fjärås Kl. omkring 10 och hemkom Kl 3/4 till 2 eftermiddagen. Allt stod hemma väl till, och mitt folk hade varit raska med höbergningen under min bortovaro. Jag har nu ingenting nytt att berätta min lilla goda Emma. Jag har dock med dessa sammanrafsade rader velat uppfylla min söta Emmas önskan och mitt löfte. Det är dock så pass att Du kan förstå att jag är hemkommen, och får jag tillika nämna att jag är alldeles frisk och rask, endast något litet ruskig af den raska farten, men efter nattens hvila är väl ruskigheten förbi. Den sjuklighet som öfverföll mig i Varberg i onsdags, har jag alls icke sedan märkt.

Ack! om jag nu hade min Emma här! Kirsbärsträden stå glödande af sina bär och min Emma kan ej få smaka ett enda. - Hälsa mycket Din Pappa! Hälsa äfven din goda Fru Rydholm och andra dina vänner från mig, som önskar Dig, min oförgätliga Emma! allt godt, och som städse förblifver

Din hjertligt förtrogne
Henric

Warberg den 27. Juli 1835.

Min goda älskade Henric!

Med längtan och oro afbidade jag söndagsposten, och blef så innerligt glad då jag fick min Henrics bref och deraf fann, att Du var frisk, samt lyckligt och väl hemkommen; oakadt din beskrifning om Pegasi krumspråk; hvilka jag ej kan anse annorlunda än som en skening; åter väckte min förra oro för min älskade Henric. Du har ju alltid honom, då Du gör dina resor till staden, och huru lätt kan ej någon olycka hända, jag vill ej tänka derpå, och ändå plågar mig denna föreställning nu beständigt; Min söta goda Nordholm! tro honom ej så väl, tro hellre din Emma, som är så rädd om sin Henric och skaffa dig en annan häst, som är stadig! - Din afresa från staden skedde visst mycke hastigt; ty sedan Du gått härifrån gick jag in i kamrnarn, der jag en stund satte mig i soffan, och med innerlig saknad; men äfven med lika innerlig glädje tänkte på min Henric, jag erinrade mig likväl snart, att jag ännu en gång kunde få se Dig och sprang därför till fönstret, der jag likväl så länge förgäfves väntade tills tiden öfvertygade mig att Du redan måtte rest förbi. Att din Emma hvarje dag tänker på sin gode älskade Henric, derom kan, och bör, Du ej tvif la.

Det var roligt att din visite på Kloster skedde, och att Du var nöjd med den. I morgon skall jag resa till Hjörnö, och dröja der några dagar eller hela den tid Pappa ännu ämnar att tillbringa der, om han önskar det; men en så lugn och sorgfri tid, som jag nu tillbringat, kan jag knappast hoppas att mera få äga i detta mitt nuvarande hem; denna tanke gör mig så ondt; men jag vill ej med dessa mörka föreställningar oroa min Henric, utan hellre söka att likna honom och vara god och förnuftig.

1 går reste jag i sällskap med Fru Rydholm och Apothekare Windings familj ett par mil utom staden till ett mycke vackert landtställe, som heter Öströö, jag tror att jag förr nämnt detta ställe för Dig. Vi vandrade omkring hela dagen och rodde äfven något utmed de vackra stränderna af den insjö, som omger Öströö, vi återkommo ej förr än sent på aftonen, efter att hafva tillbringat en mycke treflig och angenäm dag. Ack, om min Henric varit med! önskade jag så ofta för mig sjelf, och då fru Rydholm och jag på förmiddagen promenerade till Twååkers kyrka, så föreställde jag mig den tid då jag får åtfölja min Nordholm till Kyrkan och höra honom predika; jag talade derom med Fru Rydholm, som så mycke ber helsa Dig, och som var så ledsen att hon ej fick taga afsked av Dig innan Du reste, kanske Du till Fredagen får en liten visite af henne, och ett skriftligt besök af din Einrna.

Farväl min goda älskade Henric. Tänk ofta på din ömt

Tillgifna

Emma

Warberg dem 3 Aug. 1935.

Min älskade Nordholm!

Vi äro nu återkomna från det vackra Hjørne, der vi riktigt njöto af landet och den sköna, friska luften, så mycket, som möjligt. Från morgon till aftonen voro vi ute, än med vårt arbete, och än promenerade vi rätt långt omkring, och med glädje tänkte jag på min framtid, som jag hoppas skall blifva så lugn och lycklig. Huru lätta skola ej de husliga bestyren förefalla mig, då jag ser min Henric nöjd, och kan göra honom lycklig, som jag så innerligen önskar.

Min gode Nordholm inte vill jag att Du för min skull skall skilja Dig vid din häst, då det skulle göra Dig ondt, jag vill hellre söka att qväfva min fruktan; med den öfvertygelse att Du håller det löfte Du gifvit mig, att vara försigtig, och då min söte Nordholm förstår Du bättre än jag, om det är nödvändigt; kanske Du vid byte kunde få en ännu farligare, så skall jag rätt mycke förebrå mig att dertill hafva varit en orsak; Söta Nordholm gör därför intet annat af seende på min oro, än att Du är försigtig och mån om Dig, så intet ondt måtte hända min älskade Henric!

Till min Far har jag ej ännu skrivvit, dels emedan jag ej bestämdt vet var han visats, och dels därför att jag fruktar, något krångel af honom kunde väckas, i anseende till vår förbindelse, emedan jag vet honom var missnöjd, att jag flyttade till min styffar, och antog hans namn, hvilket allt likväl var min goda älskade mammas sista önskan. Sedan Mammas död, förlorade han genom oordentlighet, sin sysla i Banken, der han var Bokhållare, och har sedan vistats hos några fordna vänner, hos hvilka han varit som Informator. Min goda Nordholm dessa underrättelser om min Far, äro för mig ganska påkostande; men jag är glad att kunna tillägga att han ej var elak utan endast förvillad. Sedan förledet år, har jag ej haft någon underrättelse om honom, det var genom en af Pappas bekanta, jag erhöll den, och hvilken då äfven fortskaffade det första, och enda Bref, jag skrivvit till honom, han hade då sagt, att han ej var ond på mig; men tyckte ej om, att jag bortlagt hans namn. Jag skall nu skriva till Stockholm för att ånyo få någon underrättelse om honom och var han vistas, för att sedan skriva till honom om Du så tycker.

Bed Gustafva Jensen köpa Dig kammarduk och skicka mig den; ty att jag så gärna will och äfven kan sy dem, derom försäkrar jag Dig uppriktigt, mina ögon äro nu aldeles återställda.

Pappa helsar Dig! han finner sig så väl äfter vistan på landet. Adjö, min söta älskade Henric! Skrif nu snart, snart till din ömt och troget tillgifna

Emma

Tack! för det Du bestämde början av Sept. till vårt återseende, jag gläder mig nu deråt.

Göteborg och Räfvekärr d. 22 Augusti 1835.

Min hjertligt älskade Emma!

Om Du var så snäll och skref till mig förleden Tisdag, så kan jag icke nu svara Dig derpå, emedan jag icke har haft bud i Staden sedan Onsdags förmiddag, då Warbergs-Posten ännu icke lär varit ankommen. Kanske har jag i dag Bref från min söta Emma. Det skall blifva rätt roligt. Kanske jag tillika får veta hur din födelsedag firades förleden Söndag. Jag tänkte så ofta på min Emma, och önskade henne mycket godt. Jag får berätta till en del, huru jag tillbragte denna dag: Sedan jag predikat i Kollereds Kyrka och ätit middag hemma, beslöt jag att tillika med Fru Ljungqvist och Pigan begifva mig till fots öfver bergen till Råda Kyrka, hvilket. ock skedde, men fann det blifva något för mycket fatigerande, eftersom jag vid framkomsten icke fick hvila utan genast börja att arbeta. På hemvägen hälsade vi på hos Fru Mortensson på. Pixbo, hvilket ställe vi passerade, och om hvilket besök jag förut af både Herr och Fru Mortensson varit anmodad. Något ogera gjorde jag detta besök på en Söndag emedan jag ogera både gör och emottager sådana på den dagen; dels emedan den är helgad till helt annat, och dels för föresynen(?) skull; dock fann jag både Herrskapet och stället rätt trefligt. Herrn sjelf var dock icke hemma. Han är som Du vet, till det mästa boende på Qvarngården nära Warberg. Det var redan afton när vi hunno hem, och medan jag i Skymningen under väntan på aftonrnåltiden, satt i Fru Ljungqvists rum och rökte min pipa, hade Fru Ljungqvist, som viste af att det var Din födelsedag, anbragt i mitt rum en liten Transparent med årtalet 1807. Detta är ju ditt födelseår? Den lilla tillställningen var enkel, men dock välment.

Hela veckan har här varit mycket att göra. Ystet inom Fässbergs Socken upptogs här på Räfvekärr i Tisdags, och i Torsdags på Fässbergs Prestgård, dit jag på Pastor Hygrells anmodan gjorde sällskap. Der vankades temmeligen bra på båda ställen. Dessutom har jag haft Stensprängare i öfver åtta dagar, för att dels skaffa bort några stora stenar, som hindrade vattenavledningen för ladorna, och dels att bryta ned en stor sten som låg vid ena knuten af mansbyggningen och var nästan lika hög med huset samt gjorde utsigten mycket ful. En bänkräcke är i veckan förfärdigad och uppretad i går afton.

En del af skörden har i veckan gått för sig och ämnar jag i eftermiddag låta inköra en del af den af tagna säden, samt uti dag aftaga någon mer. Dock kommer min Dräng att fått begifva sig till Staden för att utom andra ärenden äfven sälja Kirsbär, hvilka hålla på att i stor mängd torka på träden. Förleden Onsdag låt jag göra försök med denna handel och fick 16 Schilling Riksdaler kannan.

Har Du fått din Ring lagad och huru? Min är i ordning. Inskriften efter aftal är väl gjord. Säg mig när Herrskapet Lunge reser till Göteborg att jag då må vara hemma i händelse Du då skulle öfverraska mig med ett besök, efter detta Herrskap ville se ditt blifvande hem. Just som jag hade halfskrifvet detta brev fick jag Socknebuds' anmodan, hvadan jag har måst skynda, och får afbryta. Det är till en man i Kollereds Socken, som har legat länge sjuk och varit den enda sjuke derstädes på en lång tid -- Farväl för denna gången, min lilla söta Emrna! Hälsa din Pappa och Mamsell Amalia m.fl. ifrån

Din innerligt tillgifne
H.A.Nordholm

P.S. Fru Ljungqvist ber hälsa Dig!

Varberg den 28. Augusti 1835.

Min gode älskade Nordholm!

Tack för ditt bref, och att Du ej lät mig vänta förgäfvades derpå! Torsdagarne har jag nu mera uppgifvit allt hopp att få bref från min Henric; likväl minns jag, att han en gång låfvade sin Emma, att skriva hvarje postdag då han hade tillfälle; men min snälle Henric nu ångrar jag redan att jag gifvit Dig denna lilla påminnelse, ty jag tror att Du har mycke att göra, och finner rätt väl, att din tid måste vara mycke upptagen, då Du sjelf ser om allt och äfven lägger hand vid mycke, akta bara dina händer för flera blessyrer! Och vandra ej mera öfver bergen till kyrkan, det är för mycke mödosamt, och den ystre Pegasys må gärna få vara i jemn rörelse på det han må bli uttröttad och stadig; jag vill önska att han ej åter må bli yster, då han skall föra sin Herre hit till Halland, som jag hoppas snart kommer att ske! ty jag längtar så mycke att få återse Dig, min älskade Henric!

Med min resa till Götheborg ser det ännu rätt mörkt ut, jag har väl ej sedan fru Rydholm var här yttrat något derom för Pappa; men hans tystnad i detta afseende ger mig ej mycken anledning att kunna hoppas hans tillstånd, ifall jag skulle bedja honom derom; således kommer jag ej att få göra min Henric något besök då Tullförvaltaren Lange's resa, hvilket lär ske i dag 8te dagar, eller nästa fredagsmorgon: Lina har dock lofvat att om det blir möjligt i anseende till tiden göra visite hos Dig och framföra muntliga heisningar från mig. Helsa fru Ljungqvist, och tacka henne för den godhet hon äfven visade mig, derigenom att hon på min födelsedag, sökte glädja Dig, och dertill valde en påminnelse om din Emma.

Min ring är längesedan ändrad, hvilket är rätt väl gjordt, och med nöje och alvar, betraktar jag den rätt ofta, och tänker på det viktiga förbund, hvaraf den är ett teken; då önskar jag så innerligt, att äfven efter många år; om Gud låter oss lefva; kunna förtjena, att få kallas, din älskade och värderade Emma, som Du nu så ofta kallar mig. I dag har jag fått helsningar från Dig, hvilka en fru Ekeström, som är hos Renstiernas, skickat mig, med deras lilla fosterdotter Anna Thulin, hvilken Du såg en förmiddag då du sist var här.

Blev din skörd så god, som den i början syntes låfvande? hvilket Du förut i ett bref till mig nämnt. I söndags var här ett fasligt väder, ragnet slog så starkt på fönstren att vi i hvarje stund fruktade att de skulle gå sönder, och tillika åskade det jemnt och starkt i tvenne timmar, åskan slog då ned på flera ställen i trakten kring Varberg, brände upp en gård i Backa och dödade flera kreatur och äfven en människa.

Nu min söta Henric är det så skumt att jag ej ser hvad jag skriver; men Du ursäktar väl din Emma att detta är illa och otydligt! En god natt önskas Dig min älskade Henric! och att Du snart åter med ett bref måtte glädja din

Dig innerligt älskande

Emma

Götheborg och Räfvekärr d. 29 Augusti 1835

Min älskade Emma!

I onsdags var jag i Staden att uträtta dels ärenden för mig dels commissioner för fjerran boende vänner och bekanta, och då jag först afhämtade ditt bref, hvilket jag bröt och läste hos Fru Jensen, dit jag genast begaf mig, emedan jag dessutom hade ärende dit. Fru Jensen fick således sitt bref att genomläsa på samma gång som jag genomläste mitt. Jag hade för denna resan till staden föresatt mig att köpa Postpapper, efter det förra förrådet var slut; men jag glömde det alldeles, så att jag nu får skriva igen på mitt grofva Conceptpapper. Jag vet att min goda Emma ursäktar, derföre får det passera. --- Fru Jensen, till hvilken jag lemnade penningar, lofvade att med första köpa en aln kammarduk. Fastän vi kommo öfverens att köpa så mycket, följer deraf ej att allsammans skall uppsys på en gång. Min lilla Emma kan ju sy så pass hon vill och har tillfälle till; resten kan gömmas till framdeles. Nu kan jag icke bestämt säga, huruvida kammarduken och den begärda Prestkragen kommer att sändas per Posto, eller de blifva kvar tills jag sjeif reser till min Emma. Detta sednare föreslog Fru Jensen. När jag nämner resa till min Emma, så önskade hon väl veta, när den kommer att företagas. Men, min Söta Du! jag kan ännu icke noga bestämma det; får se om jag kan köra det framdeles. Någon gång i förra hälften i nästa månad, hoppas jag likväl kunna resa; kanske kommer jag som ett yrväder, utan att kunna gifva Dig derom underrättelse förut, men Du är väl städse hemma, så att Du icke företager någon långväga bortresa. Om Du skulle vara endast ute i Staden skall jag väl skicka efter Dig eller afbida din ankomst. Den länge väntade oeconomiska besigtningen på Räfvekärr har änteligen biifvit utsatt att hållas d 3.dje i nästa månad. Följderna af densamma kunna möjligen blifva af sådan beskaffenhet, att en förut bestärndt uppgifven resa till Warberg skulle kunna ändras. Jag ville äfven ju förr dess heldre hafva gjort den länge tillämnade resan till Oroust, samt på samma gång till Prestgårde för att hälsa på dina och mina vänner derstädes. Denna resa har jag icke heller ännu kunnat bestämma. Nyligen har jag haft bref från min bror på Oroust, som å sina samt andra mina närmaste anhörigas vägnar, mycket tacka för de hälsningar Du genom mig sändt dem; och anhålla de mycket om sina hälsningar tillbaka till Dig; och önska både Dig och mig mycken lycka och välsignelse till vår ingångna förbindelse.

Det fagnar mig att din Pappa var åtminstone nöjd på din födelsedag; och att Du fann Dig road af din Henrics Bref. Äfven om det hade varit vår gemensamma önskan att jag skulle kommit till Warberg den dagen, ser jag icke huru denna önskan

skulle kunnat bringas till verkställighet, efter den var på Söndag, då jag svårligen, om icke ibland omöjligen, skulle kunna bereda mig ledighet. Nå min Emmal hördes någon åska och kom något regn på din Ort förleden Söndag? Med ett ridande, så starkt jag förmådde, hann jag undan det ett stycke efter mig antågande ovädret, då jag hastade hem från sistmässan i Kollereds Kyrka. En förfärlig åska och regn hotade att förstöra allt. Åskan höll uti till kl. omkring 9 på aftonen med förfärliga knallar, och regnvatten som nedstörtade från bergshöjderna, icke allenast öfversvämmade gården, utan ock genombröt vedboden och banade sig väg derigenom, och tillika förstörde denna vattenmassa min 2.ne gånger efter min flyttning hit, iståndsatta uppkörsväg från stora landsvägen, så att jag nu har måst för 3.dje gången fylla den, ty ännu hade jag icke medhunnit att af leda vattnet åt annat håll, dertill jag just nyligen användt Stensprängningen. På allmänna forvägarna har detta starka regnvatten, åtminstone här i granskapet, gjort mycken skada. Någon annan olycka af åskan har jag mig ännu icke bekant, än att den ihjelslog det enda hästskulpturet för en fattig repslagare, som bor i Åby, icke långt herifrån. - Om min Söta Emma har skrivit till mig sedan i dag åtta dagar, så får jag väl detta bref i dag, hvar ock icke så, hoppas jag att min goda Einma med ett bref snart gläder

Sin hjertligt tillgifne
H.A.Nordholrn

P.S. Fru Ljungqvist ber hälsa

P.P.S. Tack för besväret med brefvet till Din Pappa! Hälsa honom och Mamsell Forsberg mycket. I förrgår skref jag till Pastor Holmqvist. Jag hälsade honom från min Emma. Jag tror icke att Du är stött på honom. Jag anser min Emma både vara förständig och hafva ett ädelt Sinne. Jag är glad öfver mitt val och öfver min Emmas bifall, och hoppas att aldrig blifva annat, äfvensom jag önskar att min goda Emma aldrig måtte få anledning till annat! ---

Kirsbärshandeln går bra; den har inbragt omkring 8 Riksdaler Riksgäld.

Troligen från september 1835 (tidigare sidor saknas)

... åhörare visade mig mycken godhet. Uppbördens skedde endast i fem de mest avlägsna hemmanen i socknen och hvilka anses för de magraste, likväl var der ingen, som uteblef med betalning; och då jag hade endast väntat mig omkring 2 Rdlr Rg (Riksdaler Riksgäld, BC'S anm) på hemmanet, gick det till litet öfver 4 och 1/2 Rdlr Rg på hemmanet och dessutom vankades der 2 Mark ull samt 10 Mark häckladt, fastän grofhäckladt, vackert lin. Om nu den öfriga delen af Kollereds Socken samt Råda kommer att i proportion visa frikostighet, så får jag öfver Ett lispund häcklat lin Och vad tycker Du väl om detta, min söta Emma! det är ju rätt vackert, glädjande och uppmuntrande? Må tro, när min Emma blir fru på Räfvekärr, så skall hon få att sno sig med. Att rangera om spånad och väfnad, är ju fruntimmerssak, och stundom deras vurm att få mycket linne i huset. Ja! Jag nästan vurmar i samma väg, churu jag dermed icke mycket uträttat.

Nu tror väl min Emrna att hennes Henric sätter värde endast på dessa gröfre landtgöromålen, såsom spinna, väfva, hacka, gräfva, hugga, plöja, så, skära, tröska, spika och klättra på ladtaket o.s.v. utan att kunna bedöma de finare, och att han således skulle sätta mindre värde på sin Emmas talanger i finare sysselsättningar. Nej, söta Emma! din Henric tror sig någorlunda kunna bedöma och värdera båda delarna, och utan att uteslutande favorisera det ena eller det andra, är han viss att hans Emma alltid skall glädja honom antingen hon är sysselsatt med det ena eller andra bestyret. (x)

Och med ett så litet hushåll och litet landtbruk, tycker jag att vår lilla, som jag hoppas, trefliga hushållning med dess bestyr skola kunna skötas utan att med sin vidsträckthet blifva plågsamma. Ja! Min Emma! jag längtar mycket efter att få Dig hit, icke för att få plåga Dig med arbete, hvartill Du skulle kunnat hämta slutsatts af mina resonneminter, utan för att med Dig och i ditt sällskap lefva lycklig och glad.

På ladtaket har jag, min söta Emma! icke krupit sedan Du skref till mig och sedan den kalla väderleken började; men ibland är jag så glad öfver min Emma, att jag håller på att hoppa rakt deröfver. Fastän jag fått fenstrena i någorlunda ordning, så får jag väl ändå icke tillfälle att hvila ut i vinter, som Du skrifver. Mycket återstår ännu. Jag måtte fortsätta med mina små förbättringar så pass jag kan hinna. Jag ville helst hvila ut, när min Ernna kommer till mig, sedan jag derförinnan skiljt mig vid så mycket jag kunnat. När jag vid mina små bestyr tänker på Dig och att det kunde blifva Dig till nytta eller nöje, så går det dubbelt lätt. Luckorna är ännu icke i ordning; men de skola så fort medhinnas kan blifva det, så att de skola utehålla Räfvarna, när min Emma kommer hit till Räfvekärr, eftersom "hon är rädd". Hennes Henric är icke mycket rädd av sig men är ändå försigtig och ämnar att använda både sitt lilla mod och sin försigtighet att ock få försvara sin älskade goda och förståndiga, fastän rädda, Emma!

Nu min goda Ernma! är Du väl glad att det blir slut på detta slarfviga brevet. -- Änteligen skickar jag Dig Sju kyssar; en för hvardera milen mellan Warberg och Räfvekärr, eller en för hvardera månaderna, sedan jag friade till Dig. Du kan taga dem alla Sju på ditt namn, som aldraförst förekommer i detta bref, der har jag verkligen fäst dem.

Din av hjertat tillgifne
Henric

(x) som nemligen henne tillkommer att hafva om hand, men icke sådana som ligga utom den (husliga?) kretsen av hennes befattningar.

Kort kommentar till bifogade släkthandlingar

Dessa brev hittades i en liten handväska vid arvskiftet efter Ella (Lindeberg) Johansson. En del av originalbrevens finns hos Per Daniel Lindeberg, en del hos Ingegerd Schou. Dock försvann en del av breven när huset där Ruth & Gunnel bodde försvann ner i leran vid raset. Brevens lånades tillfälligt ut till mig för renskrift.

Jag har följt den tidens stavning med pinsam noggrannhet. När läsaren kanske tror att det förekommer felstavningar, så beror det dels på att det är den tidens sätt att stava, dels på att jag med ytterlig noggrannhet har följt originalen. Dock har jag gjort några avsteg från noggrannheten. Jag har inte kunnat särskilja slutändelsen "-arna / -arne" varför jag i stort sett genomgående har begagnat den modernare ändelsen "-arna".

Ordet vurm som finns i några brev, är ett gammalt ord som dock under senare år har fått en hårsman negativ betydelse.

2 M häcklat lin "M" betyder "Mark" = 1/2 skålpund ca 210 g
1 lispund (lifviskt pund) = 20 skålpund = ca 8.5 kilo

Observera att ordet "ganska" har den gamla betydelsen (jämför med tyskan ganz), dvs "helt & hållet".

Intressant är att se att Emma Beata tydligen inte vet sin fästmans förnamn, eller kanske inte vågar använda det i början av korrespondensen. Dock vet jag att min farmor Karna tilltalade sin man med efternamnet Mårtensson i Skåne.

Man kan fundera över att hon säger "pappa" om sin fosterfar. Jämför i augustibrevet, där hon lovar att meddela det tilltänkta giftermålet till sin rätta far, och därvid då säger "far" om honom.

Man avstavade vid varje nödvändigt tillfälle. Henric avstavar t.o.m. Em-ma i ett brev. Därför har jag avstavat nästan överallt.

ss skrevs på det gamla sättet av dem, jämför tyska språkets dubbel-s
Bokstaven c (både stort och litet c) har en släng nedtill ç
Stort i skrivs med punkt över
Slutpunkten i en mening skrivs med ett upp-och-nervänt kommatecken
Pappa kan skrivas så här t.ex. Papa med ett streck över p

Fältprostinna = mannen har varit armépräst

Barbro Castenfors-Fahrer